

Een streven om den regel voor „lost ball” gewijzigd te krijgen.

**EEN WELKOM
GESCHENK VOOR
ALLE GOLFSPELERS**

*Een moderne aansteker
in een sportieven
vorm.*

Prijs f12,50

SPYER

KONINGSPLEIN 1 AMSTERDAM
PLAATS 5 DEN HAAG

Voor al in Engeland gaan er stemmen op, die beoogen een wijziging te bewerkstelligen van die golfregels, waar bij men soms gedwongen wordt terug te gaan naar de plaats vanwaar men gespeeld heeft.

Om te verduidelijken, waarover deze kwestie gaat, zullen we eerst de betreffende regels aanhalen.

De inhoud van regel 22 komt er op neer, dat indien een bal verloren is (behalve in water of tijdelijk water) of de speler acht, dat deze onspeelbaar is, hij een anderen bal moet spelen vanaf de plaats waar hij den verloren bal het laatst geslagen heeft en hij een extra-slag bij zijn score moet optellen.

Het zelfde geldt volgens regel 23 voor een bal „out of bounds” gespeeld.

Indien dus een speler zijn drive in een bosch speelt, waar de bal niet te vinden of onspeelbaar is, dan moet hij teruggaan naar de tee en speelt hij zijn *derden* slag, evenzoo, indien de bal „out of bounds” was.

Op sommige clubs is de strafslog voor een bal out of bounds vervallen en in het geval van een drive speelt men dus zijn tweeden slag. Hier in Holland is dit b.v. het geval op de Haagsche Golfclub.

Dit teruggaan naar de plaats vanwaar men speelde, kan men vermijden door een provisioneelen bal te spelen, waartoe men volgens de regels gerechtigd is. Is men namelijk van meening dat de mogelijkheid bestaat, dat een bal verloren, onspeelbaar of out of bounds is, dan kan men vast een anderen bal spelen.

Bij „stroke play”, minder officieel bekend als „medal play”, kan men dit teruggaan nog vermijden door toepassing van regel 11 voor „stroke competitions”. Volgens deze regel mag men een bal steeds opnemen en voor twee strafslagen op „teeën” achter de plaats waar de bal lag of indien dit niet mogelijk is, mag men den bal voor twee strafslagen op „teeën” zoo dicht mogelijk bij de plaats

waar deze lag doch niet dichter bij de hole.

Deze regel is natuurlijk alleen toepasselijk voor het geval een bal onspeelbaar is. Voor een verloren bal of een bal „out of bounds” geldt deze regel niet.

We hebben dus gezien, dat men zich, door het spelen van een voorloopigen tweeden bal een wandeling terug kan besparen en toch laat men dit dikwijls achterwege, hetzij omdat men niet verwachtte dat de bal verloren, onspeelbaar of „out of bounds” zou zijn, hetzij omdat men bang is den voorloopigen bal zoodanig te spelen, dat deze verloren zal gaan.

Bijna alle golfers voelen dit teruggaan naar de plaats vanwaar men speelde als iets zeer onaangenaams. Het onderbreekt het spel en geeft tijdverlies en dikwijls wordt dit nog verergerd doordat men inmiddels volgende spelers door moet laten gaan.

In friendly-games gebeurt het dan ook herhaaldelijk, dat de tegenstander oppert ter plaatse waar de verloren bal ongeveer moest zijn een bal te laten vallen of zooals het in het Hollandsche golferslatijn heet te „droppen”.

Er bestaan zelfs enkele clubs waar men deze regeling als local rule heeft ingevoerd. We herinneren b.v. aan den regel, die vroeger op de Haagsche Golfclub bestond, waarbij een bal in een bosch gespeeld (al of niet verloren) voor een strafslog uitgelegd mocht worden op de baan, echter niet meer dan twee clublengten van den rand van het bosch.

In Engeland bestaat deze local rule b.v. te Carnoustie. Hij luidt als volgt:

„Lost or unplayable ball. If a ball be lost the player shall drop a ball as nearly as possible at the spot where the ball disappeared; and in the case of an unplayable ball shall lift and drop as nearly as possible to where the ball lay, under penalty of one stroke”.

Dit gaat aanleiding geven tot iets eigenaardigs. Carnoustie n.l. is aangewezen als de baan waar dit jaar het Britsche Open Kampioenschap verspeeld zal worden.

Het was de gewoonte bij deze wedstrijden local rules te laten gelden. O.a. is dit gebeurd toen het Open Kampioenschap verspeeld werd te Hoylake en te St. Annes-on-Sea. Men had op deze clubs de strafslog voor out of bounds laten vervallen.

Het zal nu de vraag zijn of de „Royal and Ancient” te Carnoustie al of niet volgens de daar geldende local rule zal laten spelen. Zij, die voorstanders zijn, van een regel zooals de local rule te Carnoustie luidt, voeren aan dat, waar de Royal and Ancient de local rules van Hoylake en St. Annes-on-Sea accepteerde, zij ’t ook te Carnoustie zal moeten doen.

Toch is tegen deze redeneering een zeer sterk argument aan te voeren. Een local rule mag n.l. niet in strijd zijn met de regels zooals deze door de Royal and Ancient zijn vastgesteld.

De local rule, zooals deze te Hoylake en St. Annes bestaat, wordt wel degelijk in de „Rules of Golf” genoemd. Bij rule 23 is een voetnoot geplaatst die als volgt luidt:

„Note 1. — If the penalty stroke has been remitted by a local rule, and a provisional ball has been played under these conditions, on reaching the place where the first ball

is likely to be, if the player or his opponent be still in doubt, the player is not entitled to presume that the first ball is out of bounds till he has made a search of five minutes".

Verder vindt men in de „golfregels" nog het volgende, betrekking hebbende, op „local rules":

„Recommendations for local rules. — When necessary, Local Rules should be made for such obstructions as rushes, trees, hedges, fixed seats, fences, gates, railways and walls, for such difficulties as rabbit scrapes, hoof marks, and other damage caused to the course by animals; for such local conditions as the existence of mud which may be held to interfere with the proper playing of the game and for the penalty to be imposed in the case of a ball which lies out of bounds".

De Royal and Ancient kan dus tegen de local rule te Carnoustie aanvoeren, dat deze lijnrecht in strijd is met de door haar vastgestelde regels en niet in overeenstemming met de „recommendations for local rules". Indien men de conservatieve geest van de Royal and Ancient kent, zal men veilig kunnen voorspellen dat zij zich met hand en tand tegen het erkennen van de Carnoustie local rule zal verzetten. Het geval Hoylake en St. Annes is niet als precedent te beschouwen, daar de local rule betreffende een bal out of bounds wel degelijk in den geest is van de „recommendation for local rules" zooals in de golfregels is omschreven.

Toch gelooven we, dat vele golfers over de geheele wereld, gaarne zouden zien dat een regel werd opgesteld, waarbij het terugloopen naar de plaats, vanwaar men sloeg, werd uitgeschakeld.

Ook een Golfmatch!

Onder de merkwaardige golfwedstrijden kan zeker ook nog gerangschikt worden die welke het vorige jaar, natuurlijk in Amerika, te Winnipeg heeft plaats gehad tusschen twee professionals: Joe Land van de Kirkfield Golfclub en Hughie Fletcher.

Het parcours was een goed terrein voor een zware cross-country en niet minder dan 80 km. lang. Joe Land won met 753 slagen, waarvoor hij 29½ uur noodig had; hij verloor 13 ballen. Fletcher bereikte „de laatste hole" met 802 slagen. Dat een en ander zich niet zonder moeilijkheden afspeelde en er verscheidene grappige oogenblikken waren, laat zich denken.

Land vond eenmaal zijn bal onder een koe en het kostte vrij wat moeite om het dier te bewegen een eindje op zij te gaan. Fletcher veroorzaakte op een farm een ware paniek, door zijn bal uit den dakgoot te spelen, waar hij deze gevonden had. Eens kwam zijn bal in een geladen hooiwagen terecht. Moest hij den bal van den wagen spelen of de straf van 2 slagen aanvaarden? De scheidsrechter maakte uit dat de wagen toevallig in beweging was en de bal werd zonder straf van den beganen grond verder gespeeld. Bij een prachtige slag van Land, kwam de bal tien meter verder tegen een boom en kaatste ruim 200 meter terug. Fletcher trof met zijn bal de staart van een kip zoodanig, dat de veeren rondstoven en het dier zijn verdere leven zonder staart moest rondloopen. Het moeilijkste te nemen waren de bebouwde of versch geploegde velden; daar verdwenen de ballen geheel. Een bal van Land kwam neer op een asfaltweg en rolde nog ruim 450 meter door. De match, die Woensdagmorgens begon, eindigde Vrijdags in den laten avond.

Golfnieuws van hier en daar.

Bobby Jones

Mogen we de buitenlandsche bladen gelooven dat heeft Bobby Jones zich op de volgende wijze uitgelaten.

„Veertien jaar van vermoeiende tournamenten in Amerika en in het buitenland hebben me zowat al het harde werk gegeven, dat men zich in een spel kan wenschen. Mijn advocaten practijk eischt thans al mijn energie en ik ben niet van plan nog op belangrijke wedstrijden uit te komen".

Verder schijnt het, dat hij een contract afgesloten heeft met Warner Bross, de filmfabrikanten tot het maken van diverse films van zijn spel-methode. Misschien is dit een inbreuk op de geest van amateurisme en Bobby Jones heeft verklaard de eerste te zullen zijn om het als zoodanig te beschouwen.

Bobby Jones voegde hier nog het volgende aan toe: „Ik heb nooit op werkelijk professionalisme neergezien. Ik verkoos echter als amateur te spelen, daar ik nog andere ambities in het leven had als golf te spelen. Ik zal nooit een professional worden, doch nu ik geen deelnemer aan groote wedstrijden meer ben, voel ik me vrij te handelen buiten de amateurregel om, zooals mijn eigen oordeel me dat ingeeft".

Kennis van zaken

De Nederlandsche Pers werd een dezer dagen als volgt ingelicht over den aanleg van een golfcourse te Bad Ems:

Sinds begin Januari wordt te Bad Ems gewerkt aan een golfplein, dat in den aanstaanden zomer gereed zal zijn. Het terrein zal 18 gaten bezitten en ongeveer vijf kilometer van het Kurhaus verwijderd liggen aan den straatweg Ems-Arenberg-Koblentz. Men heeft van het plein een heerlijk uitzicht over de dalen van Rijn en Lahn, alsook op de bergen van den Taunus, het Westerwald, den Hunsrück en den Eifel. In 1932 zullen hier voor de eerste maal kampioenschappen worden betwist.

De gespatieerde woorden waren letterlijk uit het Duitsch overgezet: Golfplatz = golfcourse, Löcher = holes. Laten de deelnemers in ieder geval bij de kampioenschappen goed op de gaten letten!

Golf-Oesters.

De Amerikaan, die miniatuur golf uitvond, heeft er in minder dan een jaar ruim een millioen dollar aan verdiend.

...

De raaf van St. Germain geniet in golfkringen een buitengewone vermaardheid. Dit dier toch stal op de brutaleste wijze de golfballen van de baan.

De raaf heeft thans een navolger gekregen in den eekhoorn van de Islemere Golf Club te Montreal. In het nest van dezen eekhoorn, verborgen in een hollen boom, vond men namelijk een „wintervoorraad" van niet minder dan 120 golfballen. . . .

Vergelijk de „Corinthian" met dergelijke sporttijdschriften

Waarom de dames Golf spelen!

De sport
om de sport.

Omdat het
nu eenmaal
zoo hoort...

Om de slanke lijn
te bevorderen...

Om dat aardige
Baskische petje...

Omdat ze den
kampioen zoo
aardig vindt...

ONZE MAANDPRIJS.

Voor de maand November ontvingen we nog één scorekaart n.l. van den heer Ir. F. G. Waller Jr. gespeeld op de banen van de Haagsche Golfclub en luidend $40 + 43 = 83 - 18 = 65$ herleid tot -9 .

De stand is dus thans:

Ir. F. G. Waller (Haagsche Golfclub) -9

M. Wetselaar (Kennemer G. C.) -7

L. P. van Gelderen (Twentsche G. C.) -5 .

Data van belangrijke wedstrijden.

- 9 April. Roehampton, Professional tournament.
- 21 April. Hunstanton, gesloten Engelsch amateurkampioenschap.
- 18 Mei. Westward Ho, Britsch amateurkampioenschap.
- 1 Juni. Carnoustie, Britsch open kampioenschap.
- 8 Juni. Portmarnock, Britsch dameskampioenschap.
- 8 Juni. Fransch open kampioenschap.
- 26 Juni. Columbus, Ryder Cup.

Twentsche Golfclub.

Bij den wedstrijd tegen bogey waaraan door 30 leden der T.G.C. werd deelgenomen werd de beste score ingeleverd door Ir. W. H. Boone (19) met all square. Andere goede scores leverden in de heeren H. W. Jordaen (10) met 3 down, P. v. Delden Jr. (20) met 4 down en F. Scholten (18) met 6 down.

Johs. de Kuyper & Zoon - Schiedam
ANNO 1695
Likeuren - Voorburg - Jenever

Evelyn Colyer †

Uit Calcutta is het bericht gekomen van het overlijden, op 27-jarigen leeftijd, van Mrs. Hannish Munro, vroeger Miss Colyer, een van de beide „children“.

Zij die haar — meestal samen met Miss Joan Austin — hebben zien spelen, zullen nog meer onder den indruk zijn, dan anders het geval zou zijn geweest.

De bijnaam „children“ hebben beiden, doch vooral Evelyn, verdiend door hun atletische, gratievolle spel, dat nog niet kon worden geïmiteerd. Stormenderhand hebben zij de tenniswereld veroverd in het jaar 1923, toen zij op Wimbledon in de finale dames-dubbelspel tegen Mlle. Lenglen en Miss Ryan uitkwamen.

In het begin van dit jaar trad Evelyn in het huwelijk met een Britsch-Indisch planter. Aan haar tenniscarrière kwam toen vanzelf een einde.

Thans na het leven te hebben geschonken aan een tweeling, waarvan er intusschen een is gestorven, is Evelyn Colyer, ver weg van haar geboorteland, heengegaan.

Al had men haar door haar vertrek reeds uit het oog verloren, het verlies is er niet minder tragisch om en velen zullen nog vaak aan haar terugdenken als een vroolijke, aangename speelster, vol blijde levenslust, die nog zoo veel van het leven verwachtte....

De jachtijd is weer daar en onze fotograaf legde dit aardige tafereeltje vast. De kloppers annex wildgaarden met den buit!